

Editorial

Congrés i més

Els Joves Comunistes hem reprès a inicis de setembre el curs polític al Barcelonès nord. Encarem els propers mesos amb noves propostes, entusiasme i ganes de treballar. No obstant, la nostra activitat ha estat gairebé ininterrompuda durant l'estiu. Una de les darreres activitats que hem dut a terme ha estat la participació a les cases del PSUC viu de les festes majors de Santa Coloma de Gramenet i Sant Adrià de Besòs.

Iniciem la nostra activitat en un context de crisi econòmica, que ja està començant a passar factura als treballadors i les treballadores, amb l'augment de l'atur, els processos d'acomiadament que estan fent moltes grans empreses i la proposta de la patronal CEOE de moderar els salaris, quan es tracta de fomentar el treball digne. Joves Comunistes del Barce-

lonès Nord dedicarem gran part dels nostres esforços en combatre aquesta situació, i engegarem una campanya per concienciar al poble de la verdadera naturalesa de la crisi i per impulsar

la resposta de la classe treballadora..

D'altre banda, estem orgullosos de poder anunciar que Joves Comunistes celebrarà el seu IV Congrés el proper mes de novembre.

Aquest congrés és la mostra de

l'evolució de la nostra organització, és un moment d'intensa participació de tota la militància i de la consolidació d'unes joventuts comunistes organitzades i combatives. També servirà per fer anàlisi de l'actual conjuntura política i social, on els retalls als drets dels treballadors i la crisi econòmica són actuals eixos de lluita centrals contra els que articular un moviment organitzat contra el sistema capitalista.

La JC del barcelonès nord estarem al peu del canó, el congrés és motiu d'empenta per a l'organització i de màxim esforç per a les assemblees territorials. Sense dubte, començarem una nova etapa, amb més experiència i ganes d'enfortir l'organització. Només un jovent conscient i organitzat pot lliurar de forma efectiva la lluita justa contra el capitalisme i les seves injustícies.

El metro de Fondo

La parada de metro de Fondo, en Santa Coloma, es una de las mas concurridas de la línea uno, pero no por ello una de las mas preparadas. Esta parada de metro recoge gente de toda la zona de Fondo, Montigalá, Lloreda, Sistrells...

Hay que decir que tanto los trenes de la línea 1 como las vías son de los más de antiguos de Barcelona, y lógicamente esto conlleva una seria de consecuencias:

Gran parte de ellos, no tienen aire acondicionado, por lo que en verano es inaguantable estar dentro. El ruido que hacen al circular es estremecedor. Todo esto y mucho más, pero lo más

grave es la frecuencia con la que pasan los trenes a diario, que oscila entre los 4 y 5 minutos. Por ello, el tren en esta

misma parada (inicio y fin de línea), se llena.

El precio del billete es de 1.10€, por

viajar en un tren en el que no tienes ni el mínimo espacio vital para no dar con el codo en la cara a cualquier persona.

No queremos que nos cambien más baldosas de las entradas a la estación, no queremos más obras inútiles, queremos más frecuencia de trenes, queremos que las máquinas dispensadoras de billetes funcionen, queremos no tener que hacer colas a la hora de picar el billete.

Por eso desde Joves Comunistes, queremos hacer un llamamiento a TMB para que ponga los medios oportunos y arregle esta situación lo antes posible.

La directiva de la vergonya

El parlament europeu ha aprovat lo que ja s'anomena, dins dels cercles d'esquerres, com *la directiva de la vergonya*. Aquesta directiva, contra la que ja s'han pronunciat diferents sectors socials, a més del president de Venezuela Hugo Chávez i també Fidel Castro, es un atac més als drets i llibertats de la classe treballadora immigrant. Amb 367 vots a favor, 206 en contra i 109 abstencions. A més del Partit Popular, també ha recolzat aquesta directiva el PSOE, que dia rere dia s'esforça en demostrar que és un enemic de la classe treballadora juntament amb el PP.

Segons el text de la directiva, es permeteix internar als immigrants irregulars durant un període de 18 mesos, mentre que es realitzen els tràmits per a la seva repatriació. També s'autoritza a repatriar als estrangers menors d'edat a tercers països sense la tutela familiar, la

protecció de les institucions del seu país d'origen, ni de ningú proper. A dia d'avui hi han nou països que no tenen un període màxim fixat per a la retenció d'inmigrants, per lo qual poden retenir-los de forma indefinida. També cal dir, que davant la manca de centres d'internament, es dona la possibilitat de que pu-

guin anar fins i tot a la presó.

Per altre banda, el text també estableix una prohibició de cinc anys per retornar a la Unió Europea. Aquesta directiva també desprotegeix jurídicament als immigrants, ja que la ajuda gratuïta a les apel·lacions només es durà a terme quan hi hagi possibilitats reals

d'èxit, i amb limitacions de temps i de quantitat econòmica.

Per als Joves Comunistes, aquesta directiva ens sembla un augment en l'escalada feixista de les institucions, ja que contempla la detenció de persones que no han comès cap delictes, pel simple fet de ser immigrants sense papers i de classe treballadora. Denunciem que aquests centres careixen de condicions òptimes, s'han detectat en ells condicions insalubres i irregularitats al seu funcionament. Exigim la revocació d'aquesta llei i la posada en pràctica de mecanismes que garanteixin la igualtat front la discriminació, així com mesures que serveixin per millorar les condicions socials i laborals d'un col·lectiu que sofreix les conseqüències més palpables d'un sistema capitalista que es sustenta en l'explotació.

¿65 horas? ¡Ni de coña!

Desde los inicios del movimiento obrero ha quedado o plasmado que la única forma de conseguir mejoras laborales, son las luchas obreras.

Sin embargo parece que no tengamos memoria, puesto que en la época que vivimos, con una crisis económica de por medio, lo único que nos apetece es quejarnos desde el sofá de casa de que somos mileuristas.

Gracias a esta mentalidad resultante de la continua alienación a la que nos somete el sistema, estamos perdiendo todos aquellos beneficios por los que

se había luchado.

Vivimos tranquilos con nuestro ordenador, Internet, MP3 y consola de juegos, sin importarnos que paulatinamente y de forma catastrófica vamos perdiendo derechos, como la directriz de la Union Europea de las 65 horas semanales, quebrando la histórica consecución de la jornada de 8 horas, y a través del acuerdo individual entre el trabajador y el empresario, enterrando los mecanismos colectivos de negociación y los convenios.

Dejemos los egoísmos e individualismos a un lado y luchemos por mantener los derechos por los que nuestros abuelos lucharon y muchos de ellos murieron, recordemos el episodio

del 1º de Mayo en Chicago en 1886, en la que un número indeterminado de obreros fallecieron manifestándose por la jornada laboral de 8 horas en una huelga sin precedentes, recobremos la memoria histórica.

MOVILIZATE Y LUCHA:

- Retirada inmediata de la Directiva:
- No queremos ser europrecarios: ¡¡65 horas Ni de Coña!!
- Por las 35 horas y un sueldo mínimo de 1300 euros.
- Por la distribución de la riqueza y democracia en los puestos de trabajo.
- Por la estabilidad y la dignidad laboral en la UE.

La CRISI CAPITALISTA

que la paguin els rics!

www.jovescomunistes.cat

El PSUC i JC a les festes majors

Aquest any, el PSUC viu i Joves Comunistes vam ser-hi presents a les festes de Santa Coloma de Gramenet i de Sant Adrià de Besòs, amb les nostres parades de menjar i begudes, i a Sant Adrià també amb una carpa de material de difusió i llibres a la festa del riu. Volem agrair a tothom que es va passar per les parades a menjar per la seva aportació a la lluita per un món més just, als militants i simpatitzants que van participar activament en l'esforç de que fos possible la nostra presència en aquests esdeveniments.

A Sant Adrià, Aquest esforç s'ha de valorar doblement degut a les dificultats que vam tenir per poder ser-hi. En primer lloc, la mala organització de l'ajuntament a l'hora de donar el permís, que va passar de

dir que no hi hauria cap problema a denegar-ho a última hora. Això va dur a la nostra decisió de publicar una nota de premsa denunciant-ho públicament, i la posterior reacció de l'ajuntament demanant una reunió entre l'alcalde i JC. Aquesta reunió va resultar fructífera, i a

més de les disculpes pels malentesos i inconvenients, s'ens va oferir al PSUC i la JC un espai al final de la festa, que si bé no ens permetia portar a terme les activitats que teníem previstes (com ara exposicions de la història del PSUC i la JC), sí va servir per garantir la presència d'un espai de la festa per

la classe treballadora, l'espai del partit. Durant tot dissabte i diumenge van ser moltes les persones que van passar-se, gent jove, famílies, etc.

Des del començament, els i les Joves Comunistes vam ser-hi presents en tot: Des de les reunions per aconseguir l'espai, fins a la instal·lació, desinstal·lació i treball a la carpa.

A tots els familiars, simpatitzants i gent que es va passar, els diem que l'any que ve intentarem tornar a estar-hi, aquesta cop en millors condicions, més espai i acompanyats d'una sèria d'activitats que li donin a la Festa major un caire més popular, més alegre i combatiu.

Jornada Mundial pel Treball Digne

El dia 7 d'octubre es celebra, com cada any, la Jornada Mundial pel Treball Digne, que té com a objectiu combatre la pobresa i les desigualtats, mitjançant la extensió global dels drets laborals.

Enguany, aquesta data cobra especial importància degut a l'actual crisi econòmica, que està creixent dia a dia i que és la principal causa de l'augment de la taxa d'atur, i l'aprovació per part del parlament europeu de la directiva de les 65 hores, és a dir, que estem vivint un context de precarització i de desmantellament de les conquestes que va aconseguir la classe treballadora amb la seva lluita.

Comissions Obreres, UGT i USOC, els sindicats majoritaris, organitzen manifestació a les 19h a Via Laietana amb Urquinaona, on Joves Comunistes i el PSUC viu hi serem presents.

Maragall i Pujol, medalla d'or?

Al marc de les festes majors de Sant Adrià, ens hem assebat de la notícia de que l'ajuntament ha concedit la seva medalla d'or de la ciutat per "mèrits extraordinaris" als expresidents de la Generalitat Jordi Pujol i Pasqual Maragall.

Des de Joves Comunistes considerem aquesta concessió com un premi que ha otorgat l'ajuntament de forma unilateral sense comptar amb la opinió del poble, no utilitzant cap mecanisme ni campanya per proposar candidats ni escollir que rep el premi, que ha sigut otorgat "de mà del poble de Sant Adrià". Recordem que els governs de CiU i PSC, lluny d'afavorir els interessos dels i les treballadores, han fet una pol·lítica continuista en la retallada del benestar social, mentre que altres, com per exemple els veïns del barri Besòs, no han obtingut un reconeixement a la seva lluita.

Estreno: "Che, el argentino"

Director: Steven Soderbergh **País:** Estados Unidos

Año: 2008

Duración: 140 minutos

Reparto: Benicio del Toro, Franka Potente, Benjamin Bratt, Jordi Mollà, Óscar Isaac, Yul Vazquez, Catalina Sandino Moreno, Edgar Ramirez, Demián Bichir.

Tras varios años de investigación y trabajos para escribir un guión de calidad, finalmente el director Steven Soderbergh ha estrenado estas últimas semanas la primera parte de su film sobre Ernesto Guevara de la Serna, más conocido como CHE.

Con motivo del 40 aniversario de la caída del Ché en combate, Soderbergh se plantea hacer una película en la cual saldrían los últimos meses de vida del argentino en la guerrilla boliviana. Convencido de que es incomprendible entender la estancia en Bolivia sin explicar los factores que lo llevaron allí desde Cuba, al proyecto inicial se añadió dos fases más: la lucha en Sierra Maestra durante la Revolución Cubana, y el discurso ante las Naciones Unidas en 1964, en Nueva York.

Con estos añadidos, el film se hizo demasiado largo en metraje y es por eso que se estrenará en dos partes. La primera, que ya ha pasado por nuestras pantallas, es Che: El argentino. La valoración del film no puede ser más que positiva, dada la exactitud de los hechos narrados, la perfección de los

papeles representados y la imagen adecuada que se da no solo de Che, sino de también Camilo Cienfuegos, Fidel Castro, Juan Almeida y Celia Sánchez, entre otros líderes de la revolución. No omite momen-

tos poco "vendibles" de la lucha, así como el difícil acuerdo entre las diferentes facciones opuestas al gobierno golpista de Batista existentes más allá del Movimiento 26 de Julio, la organización a la que

Fidel Castro y Che Guevara dieron forma en su exilio mexicano. Y es ahí donde radica la fuerza de la película, aparte del uso de ciertas técnicas documentales mezcladas con el cine convencional, o el uso de localizaciones históricamente reales, como el fantástico combate entre la columna del Che y las fuerzas de Batista en la ciudad de Santa Clara.

Superado el obvio escepticismo que a priori puede generar el ver estrenos de temas tan fácilmente peliagudos y manipulables por la derecha como es el Che, podemos respirar tranquilos. La memoria de Ernesto Guevara pasará a nuevas generaciones que engrasarán los luchadores del mañana, no sólo a través de magníficas biografías que ya hace años están a la venta, sino por medio de films excelentes como éste o como Diarios de Motocicleta- que entierran en el cubo de la basura de la historia películas deleznable como aquel Che! Protagonizado por Omar Shariff en 1969. Pero eso daría para otra historia. Espero ansioso el estreno de la segunda parte: Che: Guerrilla, ambientada en la guerrilla boliviana.

Contacta amb Joves Comunistes!

Nom i cognoms:

Direcció:

Telèfon

Correu electrònic:

Comentaris:

- Vull afiliar-me a Joves Comunistes
- Vull col·laborar amb Joves Comunistes
- Vull informació de les activitats

www.jovescomunistes.cat

Retalla aquest recuadre i envia-ho a la seu comarcal de la Joventut Comunista:

c/ Pius XII, nº 29 (Badalona)

o envia un e-mail a: barcelonesnord@jovescomunistes.cat